

ת"פ 6348/04/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד אדהם נאפע - בעצמו, עאמר סרור - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 6348-04-21 מדינת ישראל נ' נאפע ואח'

בפני	כבוד השופטת בכירה שוש שטרית
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד לבנת רחמים בנני
נגד	אדהם נאפע - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד יונס אלגרנאווי
הנאשמים	עאמר סרור - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד עפרה אלון

גזר דין

בהכרעת דין מפורטת שנתנה ביום 04.12.22 הורשעו הנאשמים בכניסה לישראל שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952. בנוסף, נאשם 2 הורשע בהפרעת שוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

1. הנאשמים הם תושבי הכפר "נעלין" שברשות הפלסטינית (להלן: **הכפר**) נתפסו בישראל ביום 02.04.2021, סמוך לשעה 01:14 כשהם יושבים בתוך רכב השייך לבחור יהודי ישראלי (להלן: בעל הרכב), בתחומי מדינת ישראל, בתחנת דלק עין בוקק סמוך לכביש 90, מבלי שהיה בידם אישורי כניסה או שהייה בישראל כדין. במעמד זה התבקשו הנאשמים להזדהות בפני השוטרים, נאשם 2 השיב מספר פעמים כי הוא קטין בן 13 בכוונה להפריע לשוטר במילוי תפקידו או בכוונה להכשילו.

העובדה לפיה הנאשמים נכנסו ושהו בתחומי ישראל ללא היתר כניסה כדין לא הייתה במחלוקת בין הצדדים. הנאשמים ניהלו משפטם ובית המשפט נדרש לשמיעת הראיות נוכח טענת הנאשמים לפיה לא הבחור היהודי ברכבו נתפסו, כאות תודה על סיועם לתיקון רכבו, הציע לקחתם לטיול בעיר יריחו, הם נעתרו ואף שילמו לאותו בחור עבור הדלק. איכשהו, מבלי שידעו או התכוונו הופתעו על ידי השוטרים לגלות כי הם נמצאים בתחומי המדינה. ההגנה טענה כי הנאשמים לא היו מודעים לכניסתם ושהייתם בתחומי מדינת ישראל ומשכך לא התקיים היסוד הנפשי הנדרש להרשעתם בעבירת הכניסה לישראל שלא כדין.

גם לעובדה כי נאשם 2 טען בפני השוטר לפחות פעמיים כי הוא בן 13 שנים, לא הייתה במחלוקת בין הצדדים, אלא

שטענט ההגנה הייתה המדובר ב"בהתנהלותרגעית" של נאשם 2 אשר רצה לומר שהוא בן 26 ויצא לו 13 וכי מיד לאחר מכן הציג בפני השוטר צילום תעודת זהות, ועל כן אין די בהתנהגות זו לבסס כוונה להפריע לשוטר.

2. לאחר שנשמעו עדי התביעה וההגנה ולאחר שנבחנו כלל הראיות נקבע כי גרסת הנאשמים ביחס למטרת הנסיעה עם בעל הרכב היהודי ועד הימצאותם בתחנת הדלק עין בוקק - נמצאה רחוקה מלהיות תמימה ולמעשה נמצא בסתירה מוחלטת לעולה מעדותו של השוטר והצפייה בסרטון המתעד התנהלותם בזמן תשאולם ומעצרם ועד כדי קריסה מוחלטת של כלל טענות ההגנה. מכאן עוד נקבע כי התביעה הוכיחה בהתאם לנטל הראיה במשפט פלילי, מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשמים נכנסו לישראל ללא היתר כדין במועדים הרלוונטיים לכתב האישום.

אשר להפרעת נאשם 2 לשוטר נמצא ונקבע בהכרעת הדין כי מדובר בעבירת שב"ח מובהקת של הנאשם אשר ביקש להכשיל את השוטר בתפקידו. הנאשם התבקש להציג תעודת זהות, טען שהיא בבית ובאותה נשימה טען בפני השוטר כי הוא בן 13 שנים (הנאשם בעל ממדי גוף קטנים) הגם שלא נשאל לגילו, והמשיך ועשה כן לפחות פעם נוספת והוסיף והתעקש כי הוא בן 13 שנים חרף תהייתו של השוטר וכשניכר כי השוטר אינו מאמין לו.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

3. התביעה הגישה כראיות לעונש את רישומו הפלילי של נאשם. בטיעוניה בכתב ועל פה פרטה בערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים במעשיהם. נטען כי מתחם שנקבע בהלכת אלהרוש אינו חל במקרה הנדון ביחס לשני הנאשמים בשל המצב הביטחוני השורר בתקופה האחרונה.

אשר לנאשם 1 עתרה לקבוע את מתחם העונש כך שינוע בין חודש ל 6 חודשי מאסר בפועל, נוכח שהינו בעל עבר פלילי.

אשר לנאשם 2 הנעדר עבר פלילי הפנתה להרשעתו בעבירה נוספת של הפרעת שוטר בעת מילוי תפקיד ועתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם כך שינוע בין 2 ל - 7 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעונשו של נאשם 1 בתוך המתחם, ציינה בעברו הכולל 3 הרשעות קודמות בעבירות כניסה לישראל שלא כחוק, עבירות רכוש ועבירות נשק בגין ריצה תקופות מאסר ממושכות, ועתרה להעמיד את עונשו לכל הפחות ברף האמצעי של המתחם לצד רכיבים נלווים של מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

אשר לעונשו של נאשם 2 ציינה בעברו הנקי ועתרה לגזור עונשו בתחתית המתחם לצד מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

4. **"כ" נאשם 1, עוה"ד אלגרנאווי** ציין כי אין מחלוקת באשר לפגיעה בערכים המוגנים, אם כי מידת הפגיעה בנסיבות ביצוע העבירה של כניסה לישראל שלא כדין, הינה נמוכה בהינתן כי הנאשמים הוכנסו ושהו בישראל יחד עם מי שהוא ישראלי יהודי שהזמין אותם להיכנס לישראל, ולא למשל במקום או בנסיבות מחשדות. לדידו הנאשמים עדיין טוענים כי נכנסו לישראל בטעות וכי לא הייתה להם כוונה לעשות כן.

אשר לנסיבותיו של הנאשם ציין כי הנאשם 1 יליד 1991, נשוי ואב לילד בן 3 חודשים. נטען כי אמנם הוא בעל עבר פלילי הכולל 3 הרשעות, אם כי האחרונה שבהן היא משנת 2017 בעבירה של כניסה בלתי חוקית והאחרות מעברו הרחוק עוד בהיותו נער צעיר.

בהתייחס למתחם העונש טען כי אין בסיס למתחם העונש לו עתרה התביעה, כי הלכת אלהרוש רלוונטית למקרה הנדון ועל כן הרף התחתון של מתחם העונש צריך ויחל ממאסר על תנאי. אשר לעונשו של הנאשם טען כי **כיום** העונש המקובל בגין עבירות שב"ח גם כשמדובר במי שהוא בעל עבר פלילי, נע בין מאסר על תנאי למספר ימים בודד של מאסר בפועל, ובהינתן כי הנאשם שהה במעצר ממש 11 ימים ניתן לומר כי ריצה עונש כבד מהמקובל. בסופם של דברים עתר להסתפק במאסר על תנאי ואולי קנס מתון. ולחילופין, להסתפק בימי מעצרו.

הנאשם בדבריו טען כי עזרו לבחור היהודי, וכי הוא מתכוון לעשות על מנת לקבל אישור עבודה בישראל.

5. ב"כ נאשם 2, עוה"ד עפרה אלון, טענה כי מתחם העונש ההולם בעבירות של כניסה לישראל, בהתאם להלכת אלהרוש צריך וינוע בין מאסר מותנה ללא קנס לבין מאסר של חודשים בודדים ובהקשר זה כמו ביחס לעונשו של הנאשם, נטען כי אין לזקוף לחובתו על כי ניהל את משפטו.

נטען כי העבירה הנלוות בה הורשע הנאשם הינה אינהרנטית לעבירת השב"ח ועל כן אין מקום לקביעת מתחם שונה מזה שנקבע בהלכת אלהרוש כטענת התביעה.

אשר לעונשו של הנאשם הפנתה לתיקון 113 בחוק העונשין המורה כי קביעת העונש בתוך המתחם תעשה תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם. בהקשר זה ציינה בעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי קודם שהיה עצור לראשונה בחייו משך 11 ימים בגין עבירה ראשונה אחת של כניסה לישראל, ואך בשל העבירה הנלווית שנסיונות ביצועה מינוריות וכך גם מידת הפגיעה בערכים המוגנים שבסיס האיסור על עבירה זו. נטען כי אין מקום להחמיר בעונשם של הנאשמים נוכח מצב ביטחוני שכן הנאשם אמור להיענש על מעשיו בלבד ומה גם שעבירה לא בוצעה בתקופה האחרונה בה שורר אי שקט ביטחוני.

בסופם של דברים עתרה ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש מאסר ולחילופין להסתפק בימי מעצרו מיום 02.04.2021 ועד ליום 12.04.2021.

הנאשם בדבריו חזר וטען לא ידע שנכנס לתחומי מדינת ישראל, כי הוא רוצה לעבוד בישראל, כי הוא מצטער ולא יעשה כן יותר.

דין

מתחם העונש ההולם

6. בכניסתם לתחומי המדינה ללא היתר כניסה כדין, פגעו הנאשמים בערך החברתי שנועד להגן על זכותה של המדינה לקבוע ולהחליט מי יכנס בשעריה ובגבולותיה, באיזה אופן ולאילו תכלית, תוך הבטחת הסדר הציבורי ובטחון הציבור. ידוע הוא כי הכניסה לתחומי המדינה שלא בדרך הרגילה מכבידה על רשויות האכיפה, הנאלצים להתמודד

ולעסוק גם במרדפים אחר שוהים בלתי חוקיים, ותהא הסיבה לכניסתם אשר תהא, שכן בעצם הכניסה הם מקימים פוטנציאל סיכוני לכר לפעילות נוספת מפרת סדר וביטחון, בין אם על ידם ובין על ידי גורמים המעוניינים בכך. ראו לעניין זה דברי כב' השופט ס. ג'ובראן ברע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (9.12.2014) [להלן: "**הלכת אלהרוש**"]:

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה"

על פי הלכת אלהרוש הנ"ל, מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע עבירה לאירוע הכולל כניסה בודדת, **ללא עבירות נלוות**, המבוצעת על ידי נאשם **שאין לחובתו עבר פלילי**, נע בין מאסר על תנאי ברף התחתון לבין 5 חודשי מאסר בפועל ברף העליון (כולל מאסר על תנאי), לצד רכיבי ענישה נוספים לרבות קנס כספי עד סכום של 2,000 ₪.

בכל הנוגע לקיומו של עבר פלילי אשר באופן חריג הובא בחשבון בעת קביעת מתחם העונש כאמור בהלכת אלהרוש, השתנו הדברים. בדיון מאוחד **ברע"פ 1195/22 ו זיאד אשחאדאת נ' מדינת ישראל ו- רע"פ 1198/22 אימן חימאסה נ' מדינת ישראל**, נקבע כי ככל עבירה אחרת ובהתאם למצוות המחוקק בסעיף 40 יא' (11) לחוק, כך גם בעבירת שהייה בלתי חוקית, עברו הפלילי של הנאשם "ילקח בחשבון במסגרת גזירת עונשו בתוך מתחם העונש ההולם.

7. אשר לעבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו אותה ביצע והורשע נאשם 2, אומר כי הגם שנמצא שהנאשם חזר לפחות פעמיים על טענתו בפני השוטר כי הוא בן 13 והתמהמה משך דקות ארוכות בהעברת מספר הזהות שלו לשוטר, עדיין, כטענת ההגנה, מדובר בעבירה שנסיבות ביצועה הן בעצימות נמוכה וכך גם הפגיעה בערכים המוגנים שבבסיס האיסור על העבירה, וביטוי לכך נמצא בתגובת השוטר אשר ניכר כי אינו מאמין לדברי הנאשם.

בשונה מעבירות התחזות, שנסיבותיהן כוללת למשל, הצגת היתר או תעודת זהות של אדם אחר, שאינם מזויפים - בעניינו אף לא מדובר בקלות שבעבירות ההתחזות, אלא בעבירה של הפרעת שוטר בנסיבות קלות. כפי שנקבע בהכרעת הדין, מדובר בעבירה שהיא חלק מהתופעה השב"חית, עבירה אינהרנטית מובהקת בדומה לעבירות שב"ח נלוות כמו מסירת מספר זהות או שם של אדם אחר (על פה וללא הצגת מסמך כזה או אחר) אשר הגם שנסיבותיהן חמורות יותר, עדיין, נמצא לרוב כי אלה מסווגות כעבירות שהן חלק מהתופעה השב"חית שעצימותן נמוכה, וכמו במקרים רבים שבאו לפתחו של בית משפט זה בנסיבות כאלה, גם במקרה הנדון, אין מקום והצדק לשינוי מתחם העונש שנקבע בהלכת אלהרוש.

אשר לטיעוני התביעה להחמרת מתחם העונש נוכח המצב הביטחוני הקשה השורר בחודשים האחרונים, יש לומר כי במצב ביטחוני הכולל אי שקט או מצב קשה, כי אז בהחלט יש מקום להחמיר במתחם הענישה לאלה הגונבים את הגבול ובהקשר זה די להפנות בעניין להלכת אלהרוש בקשר עם הגברת הסיכון הביטחוני שבעצם ביצוע העבירה ולפסיקה ענפה של בתי המשפט בהקשר זה.

בעניין הנדון, עבירת השב"ח בוצעה בשנת 2021 ולא נטען ולא הוכח כי בתקופת ביצוע העבירה שרר מצב ביטחוני קשה או רעוע, ועל כן אין מקום לטיעוני התביעה בהקשר זה.

מכלל הדברים האמורים, בשים לב למתחמי הענישה הנוהגים בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, סבורני כי מתחם העונש ההולם למעשיו של כל אחד מהנאשמים צריך וינוע בין מאסר על תנאי ועד 5 חודשי מאסר בפועל.

עונשם של הנאשמים

8. תיקון 113 לחוק העונשין מורה כי קביעת העונש בתוך המתחם תעשה תוך התחשבות בנסיבות אישיות של הנאשם וכאלה שאינן קשורות לביצוע העבירה.

בהקשר זה נמצא כי נאשם 1 בעל עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות. הרשעתו האחרונה משנת 2017 בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, **בגינה נגזרו עליו 31 ימים מאסר בפועל.**

הרשעה נוספת היא משנת 2010 בעבירות אותן ביצע בשנת 2010 בעבירות חמורות של החזקת נשק שלא כדין, ופריצה לרכב בכוונה לגנוב, **בגין גזר עליו בית המשפט שלום-קריות 10 חודשי מאסר בפועל.**

הרשעה נוספת משנת 2010 היא בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, פריצה לרכב בכוונה לגנוב וניסיון לגניבת רכב, **אותן ביצע בשנת 2008, בהיותו קטין, בגין גזר עליו בית המשפט לנוער ברמלה, 4 חודשי מאסר בפועל.**

יוצא איפה כי עניינו בנאשם בעל עבר פלילי יחסית מכביד אשר ריצה תקופות מאסר בישראל בגין עבירות חמורות אותן ביצע בתחומי מדינת ישראל אליה נכנס שלא כדין כבר בהיותו קטין.

כטענת הסנגור, ככל שמדובר בהרשעותיו בשנת 2010 אכן חלף זמן רב, יינתן משקל לעובדה זו, אם כי לא ניתן להתעלם מחומרת העבירות הנלוות לכניסתו לישראל באותם זמנים, כמו גם להרשעתו משנת 2017 שאינה כה רחוקה בזמן ואשר כבר אז בגין עבירה אחת של כניסה לישראל הושתו עליו 31 ימי מאסר בפועל.

הרשעותיו הקודמות של הנאשם בעבירת שב"ח, תקופות המאסר המשמעותיות אותן ריצה והישנות מעשי עבירת השב"ח מלמדת על נחישותו של הנאשם להתעלם מהוראות החוק מצדיקות מיקומו מעל הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, והדברים מקבלים משנה תוקף לאור משקלם של שיקולי התרעת היחיד והרבים, נוכח נפישות העבירה והשלכותיה על משאבי כוחות הביטחון וגורמי האכיפה לצמצם בהיקפיה ונזקיה.

בהתייחס לטיעוני ההגנה לפיהם העונש "המקובל כיום" בעבירות שב"ח גם לנאשם שהוא בעל עבר פלילי, נע בין מאסר על תנאי למספר ימים בודדים של מאסר בפועל, אומר כי אכן נמצא מקרים כאלה בפסיקה, אם כי לרוב נמצא כי עברו של הנאשם כולל הרשעות קודמות בעבירות שב"ח בלבד ולכל היותר עבירה מינורית נלווית של הפרעה לשוטר,

ולא עבירות פליליות מובהקות וחמורות בהן הורשע הנאשם הנדון.

לצד הדברים האמורים, נמצא מקרים בפסיקה הכוללים עונשים המגיעים כדי חודש ועד יותר מחודשיים ימים. כך אף בעניינו של הנאשם אשר בשנת 2017 נגזר עליו בשל עבירת שב"ח ללא עבירה נלווית, 31 ימי מאסר בפועל. כך במקרים רבים וכמו למשל בעפ"ג 70955-11-17 **רואשדה' מדינת ישראל**, שם דחה בית המשפט המחוזי בב"ש ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של כניסה יחידה לצרכי עבודה ללא עבירות נלוות, בעל עבר פלילי **הכולל 3 הרשעות בעבירות דומות, עליו גזר בית משפט קמא 70 ימי מאסר** וקנס בסך 2,000 ₪;

וראו מהעת האחרונה בת"פ 26467-03-22 (שלום ב"ש) **מדינת ישראל נ' פחורי** (15.05.2022), גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בעבירה אחת של כניסה לישראל שלא כדין, **28 ימי מאסר בפועל**.

כך או כך, ההגנה אינה יכולה לאחוז את המקל משני קצותיו, מצד אחד לטעון ובצדק כי העבירה בוצעה בשנת 2021 ועל כן אין לזקוף לחובת הנאשמים את המצב הביטחוני הקשה השורר בחודשים האחרונים, ומצד שני, לטעון לעונשים מקובלים בפסיקה כיום, עת העבירה בוצעה לפני כשנתיים והנאשמים ניהלו את משפטם.

הנאשם ניצל את זכותו וניהל את משפטו וברי כי עובדה זו לא תעמוד לחובתו. לצד זאת, לא תעמוד לזכותו ההקלה שניתנת לנאשמים הנוטלים אחריות על מעשיהם ובהודאתם חסכו זמן שיפוטי וציבורי יקר ערך.

אשר לנסיבותיו האישיות, לא נמצא נסיבה חריגה שיהיה בה להקל מעונשו של הנאשם, למעט העובדה כי הוא, כמרבית השב"חים אחראי על כלכלת משפחתו או מסייע בכלכלתה.

נאשם 2

הנאשם נעדר עבר פלילי. לא נטען לנסיבות אישיות מיוחדות.

הנאשם היה עצור משך 11 ימים הגם שמדובר במי שמדובר בעבירת שב"ח ראשונה וברי כי מעצרו היה נוכח העבירה הנלווית.

הנאשם ניצל את זכותו וניהל את משפטו וברי כי עובדה זו לא תעמוד לחובתו. לצד זאת, לא תעמוד לזכותו ההקלה שניתנת לנאשמים הנוטלים אחריות על מעשיהם ובהודאתם חסכו זמן שיפוטי וציבורי יקר ערך.

נוסיף, כי גם אם בתקופות שונות במהלך השנה האחרונה או זו שלפניה, ננקטה מדיניות ענישה מקלה יותר עם שב"חים שאינם מבצעים עבירות פליליות נלוות ואשר כל מטרת כניסתם לישראל הינה לעבודה ופרנסה, יש להיזהר שמא שיקולי הרתעת היחיד והרבים יפגעו ממדיניות ענישה זו אשר נותנת דגש על ענישה כלכלית משמעותית ותקופת מאסר על תנאי ממושכת.

סוף דבר, מכלל הדברים האמורים הנני לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

- א. 30 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס;
- ב. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ג. קנס בסך 3,500 ₪ או 15 מי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 30 ימים מהיום אחרת יישא הפרשי ריבית והצמדה כדין.

נאשם 2

- א. 10 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. למען הסר ספק הנאשם סיים לרצות את תקופת המאסר.
- ב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ג. 30 ימי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו.
- ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 10 מי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 30 ימים מהיום אחרת יישא הפרשי ריבית והצמדה כדין.

את הקנס ניתן לשלם מהיום באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה WWW.eca.gov.il
מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכב גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.
במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).

ניתן היום, ד' ניסן תשפ"ג, 26 מרץ 2023, במעמד הצדדים.